

אֶת הָאֱהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטָפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הַזֶּן

זוהר שיר השירים

וכמו כן] שבעת ימי החג שבהם היו מקריבים ישראל שבועים פרים, לכפר על השבועים שרים, בשביל שלא ישאר העולם חרוב מהם: (ז"ג פנחס רנז). ועם כל זה לא נקרב הכל אלא להקדוש ברוך הוא בלבד, אותן השרים קרבו שם והקדוש ברוך הוא חלק להם, ועל זה כתוב (משלי כה) אם רעב שונאך האכילהו לחם, אלו הם קרבנות החג, ואם צמא השקהו מים, אלו המים שנרשמים כאן בימי החג, כיום השני ביום הששי וכיום השביעי, וסימנך בוז יבוזו לו, מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, אלו הם המים שהיו מנסכים ישראל בחג בשמחה ובאהבה להקדוש ברוך הוא, שכתוב ושאתם מים בששון, ונהרות לא ישטפוהו, אלו הם נהרי אפרסמון המהור, שכלם דבקים ומקושרים באהבה זו, אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה, איש, זה סמא"ל, באהבת ישראל להיות לו חלק עמהם, באותן מים הנרשמים כאן בפרשה, בו"ז יבוזו לו בודאי, שהרי כלם נחשבים אצלנו חר"ש נשבר שאין לו תקנה לעולם, מים שלהם נתחלקו בימים בו"ז נשארו שאר הימים שהם ג' ד' ה', וסימנך חר"ש את חרשי האדמה, (נוטריקון "חמישי

תפילין על זרוע השמאלית, לקיים וימינו תחבקני: ד"א מים רבים, זה הוא נהר העליון שממנו יוצאים נהרות לכל צדירע"ו וכלם גוחים ונמשכים ממנו, ונהרות, כמו שכתוב נשאו נהרות ה', אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה, שאוהב כנסת ישראל להקדוש ברוך הוא יבוזו לו, בוז יבוזו לו, יבוז היה צריך לומר, מהו יבוזו לוירע"ו אלא אם יתן איש, זה הקדוש ברוך הוא, את כל הון ביתו, כמו שכתוב (משלי כד) כל הון יקר ונעים, באהבה של כנסת ישראל אליו שלא יתקשר עמהירע"ו בוז יבוזו לו כל אותן המונים וכל אותן המחנות שלמעלה לאותו הון יקר, שהרי אין נחת לכלם אלא בשעה שכנסת ישראל מתקשרת בו בהקדוש ברוך הוא ונתעמרה עמו, שאז כל אותן המונים וכל אותן המחנות וכל העולמות בשמחה בהארה ובברכות: (זוהר חלק ג-נד:)

ענין ניסוך היין והמים ופרי החג

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו. אמר רבי שמעון הרי דרשו מהו בו"ז, זה יום השני ויום הששי ויום השביעי של חג הסוכותיר"ם שבהם היו מנסכים מים ויין ולתת חלק לשאר עמים,

זוהר זוהר

העולם היה שיתתקן רק במלכו"ת שדי' מן תפאר"ת עזו, וזוהו שאנו אומרים על כן נקוה לך ה"א לראות מהרה בתפאר"ת עזך להעביר גלולים מן הארץ וכו' לתקן עולם במלכו"ת שדי', וברוך שהבדילנו מן התועים והטועים, ודי' למבין.

רפ. אין כוונת זוהר שרק באותן הימים היה ניסוך המים, כמו שחשבו קלי הדעת מבקרי זוהר, אלא כוונתו להשוות ניסוך המים של אותן ג' הימים להקרבת הע' פרים, ששניהם באו לתת חלק לע' השרים של ע' אומות העולם.

רעז. היינו הופעת האורות הגדולים של עולם הבינה לא יוכלו לכבות את האהבה של התפארת למלכות כלתה, וענין הכבוי הוא לשון ביטול במציאות כמו שאבוקה מבטלת שלהבת הנר, ונהרות, היינו על דרך הכתוב נשאו נהרות ה', כלומר שאורות הבינה נשאו והביאו והולידו את התפארת, וכן כאן אותן הנהרות לא ישטפוהו לאהבה היא.

רעח. כי לכאורה פירושו שהקדוש ברוך הוא יבוז לו להנותן.

רעט. פירוש שישפיע השפע לעולם בלי זווגו עם המלכות, זאת היה לא תוכל להיות, והרעיון של אמונה כזו תבטל, כי בריאת